

Братя Грим
Обуцарят и джуджетата

Един обущар обеднял не по своя вина толкова много, че най-сетне не му останало нищо друго освен малко кожа, колкото за едни обувки. Скроил той вечерта обувките, които смятал да почне на заранта, и понеже имал чиста съвест, легнал си спокойно и заспал. На заранта, като рекъл да седне на работа, видял обущата съвсем готови на масата. Той се учудил и не знаел какво да мисли. Взел обувките в ръка, за да ги разгледа по-отблизо. Те били тъй чисто изработени, че нямало ни един погрешен бод – сякаш били работа на истински майстор. След малко влязъл един купувач. И понеже обувките много му се понравили, платил повече от обикновено, та обущарят можал да си купи с парите кожа за два чифта обувки. Скроил ги той вечерта и смятал на следната заран с пресни сили да се залови за работа, но не станало нужда от това: когато станал, те били вече готови. Не се забавили и купувачите, които му дали толкова пари, че можал да си купи кожа за четири чифта обувки. На заранта намерил и четирите чифта готови. И така продължавало непрекъснато: каквото скроявал вечерта, на заранта бивало изработено. Скоро той си имал един хубав приход и накрая станал богат човек.

Една вечер, след като накроил кожата, той рекъл на жена си, преди да си легнат:

– Какво ли ще бъде, ако бдим тая нощ, за да видим коя ръка ни помага толкова много?

Жената се съгласила и запалила една свещ. След това те се скрили в тъгъла зад окачените дрехи и зачакали. Когато станало полунощ, дошли две малки, голи, мили човечета, седнали на обущарската маса, взели всичко, нарязано за работа, и започнали тъй сърчно и бързо да дупчат, да шият и чукат с пръстчетата си, че обущарят, смаян, не можел да си откъсне очите от тях. Те не спирали, докато всичко не било свършено и сложено готово на масата; след това бързо побягнали. На другата заран жената рекла:

– Малките човечета ни направиха богати, ще трябва да им се отблагодарим за това. Те ходят голи, нямат нищо на гърба си и мръзнат. Знаеш ли какво? Аз ще им уشيا ризки, палтенца, елечета и гащички и ще уплета на всяко по един чифт чорапи, ти пък направи на всяко по едни обувчици.

Мъжът отвърнал:

– Напълно съм съгласен.

И вечерта, след като всичко било готово, те наслагали подаръците вместо накроена кожа на масата и се скрили, за да видят какво ще правят човечетата. В полунощ те доприпкали и веднага поискали да се

заловят за работа. Ала като намерили вместо нарязана кожа гиздавите дрешки, отначало се учудили, а после много се зарадвали. Те се облекли бързо, почнали да гледат хубавите дрехи на снагите си и да пеят:

– Нали сме сръчни обущари, получихме чудесни дари!

После заскачали, затичали и заиграли по столове и маси. Най-сетне излезли, играейки, из вратата. От нея нощ те не се върнали вече, но на обущаря вървяло все на добро и до края на живота си той сполучвал във всичко, което започвал.

КРАЙ

Brüder Grimm

Източник: <http://bezmonitor.com>

Сканиране и разпознаване: Виктор, 2003

Публикация: Най-хубавите приказки на Братя Грим, издателство „Отечество“, София,
1996

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2293>]